

Seminari

Reflexions i propostes sobre l'estat del benestar

Sessions	Abril	Maig
Divendres: 12:00 a 14:00	25	9 i 16
Dimarts: 16:30 a 18:30	29	6 i 13
Lloc de realització		
 Consell de Treball Econòmic i Social de Catalunya	Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya Diputació, 284, 1r. (entre Roger de Llúria i Pau Claris, costat mar) 08009 Barcelona	

Organitzen:

CENTRE D'ESTUDIS
ECONÒMICS I SOCIALS

AMICS DEL PAÍS

SOCIETAT ECONÒMICA BARCELONESA
D'AMICS DEL PAÍS -1822-

Presentació

La sostenibilitat i pervivència de l'**Estat del Benestar** és un tema que ve preocupant de forma progressiva en els darrers anys, a mesura que la crisi econòmica europea, i especialment en el nostre país, ha anat fent sentir les seves urpades en els pressupostos de totes les AA.PP. i també en els de totes les entitats que es dediquen a tenir cura dels més febles de la nostra societat, i que coneixem amb la denominació genèrica de Tercer Sector Social.

Això va fer que el Centre d'Estudis Econòmics i Socials – CEES es plantegés, juntament amb la Societat Econòmica Barcelonesa d'Amics del País – SEBAP, l'organització conjunta d'un **seminari destinat a reflexionar** en profunditat sobre les necessitats i mancances presents i futures i la forma de finançament del nostre Estat del Benestar amb la finalitat que aquesta reflexió serveixi per fer aflorar aquells suggeriments, experiències i **propostes de mesures** que puguin aportar sostenibilitat, supervivència i actualització al nostre Estat Social. I tot això, prenent bona nota de la necessitat de sumar als esforços de les diverses Administracions Públiques, els recursos, l'experiència i l'ajut de tota la resta de la societat, des de el ciutadà individual, –potenciant la seva conducta responsable– , fins el de tota la societat civil organitzada.

El seminari s'ha concebut amb la voluntat de facilitar la participació d'aquells estaments que a Catalunya tenen **competències normatives i de gestió** i en les diferents vessants de l'Estat del Benestar, com també altres **agents socials públics i privats** que en són consultors, destinataris o mediadors. Els invitats seran per tant persones amb alt coneixement de les matèries a tractar a fi de facilitar un treball d'autodiagnosi i de posar l'experiència en contrast amb la resta dels participants.

Tècnicament el seminari ha seguit les orientacions del professor Guillem López Casanovas i ha estat preparat per una comissió integrada per membres del CEES. La seva estructuració s'ha materialitzat en cinc sessions monogràfiques i una de cloenda, especialitzades en matèries sobre les que les Administracions Públiques catalanes tenen capacitat d'actuació: **Salut, Ensenyament, Habitatge, Ocupació i Serveis Socials**.

Les sessions seran introduïdes per experts del món acadèmic, els quals estan elaborant un document del qual se'n facilita una mena de sinopsi per a que serveixi d'orientació a les persones participants per a que puguin ja **preparar les seves preguntes, suggeriments i propostes**.

Entre els participants hi haurà representants **experts** de sis departaments de la **Generalitat**: Economia i Coneixement, Benestar Social i Família, Empresa i Ocupació, Salut, Ensenyament i Territori i Sostenibilitat. També hi haurà experts de les **Diputacions** catalanes, dels **Ajuntaments** de capitals de província i de diversos Ajuntaments catalans. La Taula del Tercer Sector promourà la presència d'entitats de la Taula amb activitats relacionades am els temes del sector a tractar. El **CTESC**, també convidarà a que Membres del Ple designin experts de les seves organitzacions.

En una darrera sessió de cloenda, el professor Guillem López Casanovas ens exposarà la seva visió i el seu parer sobre els continguts del seminari, així com membres del CEES faran una breu exposició de les aportacions i propostes que s'hagin fet en les diverses sessions del seminari. A la finalització del Seminari es distribuirà una **Nota de premsa**.

Ignasi Farreres i Bochaca
Miquel Roca i Junyent

Reflexions i propostes sobre l'estat del benestar

Organitzen:	Centre d'Estudis Econòmics i Socials Amics del País - SEBAP	
Equip coordinador (CEES):		
		
Ignasi Farreres, president	Anton Gasol, vicepresident	Xavier Melo, director de l'àrea de RSC
Assessora:	Guillem López Casanovas, catedràtic d'economia	
Seu:	Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya – CTESC	
Patrocina:	 Diputació Barcelona	

Programa

Sessió 1: Divendres 25 d'abril, de 12:00 a 14:00

Inauguració

Sr. **Miquel Roca i Junyent**, president d'AMICS DEL PAIS – SEBAP

Sr. **Ignasi Farreres i Bochaca**, president del Centre d'Estudis Econòmics i Socials –CEES

Sr. **Josep Maria Rañé i Blasco**, president del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya – CTESC

Habitatge

L'habitatge en el retrobament del benestar

Carme Trilla i Bellart, economista

Sessió 2: Dimarts 29 d'abril, de 16:30 a 18:30

Sanitat

La component sanitària de l'Estat del Benestar: Desitjabilitat i viabilitat

Vicente Ortún, Degà de la Facultat de Ciències Econòmiques i Empresarials de la Universitat Pompeu Fabra (UPF)

Sessió 3: Dimarts 6 de maig, de 16:30 a 18:30

Benestar Social

Ciutadans socialment responsables i no socialment dependents

Raúl Ramos, Professor d'Economia Aplicada de la Universitat de Barcelona (UdB)

Sessió 4: Divendres 9 de maig, de 12:00 a 14:00

Ensenyament

Els reptes educatius del present

Gregorio Luri Medrano, Pedagog

Sessió 5: Dimarts 13 de maig, de 16:30 a 18:30

Ocupació

El camí per sortir de la crisi creant llocs de treball decents

Miquel Puig, Doctor en Economia

Sessió 6: Divendres 16 de maig, de 12:00 a 14:00

Sessió de cloenda sobre l'estat del benestar

Les noves polítiques públiques com a palanques per al creixement econòmic

Guillem López Casasnovas, catedràtic d'economia de la UFP

Acte de cloenda del Seminari

Sr. **Miquel Roca i Junyent**, president d'AMICS DEL PAIS – SEBAP

Sr. **Ignasi Farreres Bochaca**, president del Centre d'Estudis Econòmics i Socials – CEES

Sr. **Ferran Civil i Arnabat**, vicepresident de la Diputació de Barcelona

Fitxes dels ponents

Sessió 1: Habitatge	L'habitatge en el retrobament del benestar
	Perfil biogràfic
	<p>Carme Trilla i Bellart, és economista i ha assumit responsabilitats, majoritàriament en el sector públic, i com a consultora privada, totes elles relacionades amb el sector de l'habitatge i sempre dins de l'especialització que ha anat consolidant d'anàlisi del sector immobiliari i de la construcció d'habitatges, des dels vessants social, econòmic i de polítiques públiques.</p>
<p>En el període de treball autònom va tenir ocasió de rebre encàrrecs d'administracions locals i autonòmiques que li van permetre conèixer amb profunditat les diverses problemàtiques d'habitatge en el territori.</p> <p>Actualment col·labora amb Càritas Diocesana de Barcelona en temes d'habitatge social i habitatge d'inclusió, i dirigeix el SERVEI DE MEDIACIÓ EN L'HABITATGE per atendre famílies amb problemes greus de sobre-endeutament. I també en el nou programa PAIDÓS de prevenció de la pobresa infantil cronificada. Des del mes de octubre del 2012 és Cap d'Acció Social de Càritas Barcelona. També forma part de l'Executiva del Patronat de la Fundació Privada Família i Benestar Social – FIBS.</p> <p>Des de l'any 2004 i fins al gener del 2011 va ocupar els càrrecs, primer de Directora general d'Habitatge i, després, de Secretària d'Habitatge, del Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya. Durant aquests dos mandats va impulsar, entre altres normes, la Llei del dret a l'Habitatge, aprovada pel Parlament, el desembre del 2007, i el Pacte Nacional per a l'Habitatge 2007-2016, signat el mes d'octubre del 2007.</p> <p>Al llarg del temps ha efectuat col·laboracions amb diverses universitats, com la de Barcelona, la Pompeu Fabra, l'Autònoma de Barcelona, la de Girona, i la Politècnica de Barcelona, en la organització i realització de cursos sobre el sector immobiliari i la política d'habitatge.</p> <p>Ha col·laborat en revistes especialitzades amb la redacció d'articles i estudis sobre qüestions d'habitatge. I és autora de diversos llibres sobre el mercat immobiliari a Catalunya i sobre la incidència de les polítiques d'habitatge en la demanda i necessitats de la societat.</p>	
Visió sobre la sessió	
<p>"Ningú no nega que l'habitatge sigui un dels pilars en els que es sustenta l'estat del benestar (juntament amb la salut, l'ensenyament, les pensions i els serveis a les persones), però és un dels que compta amb menor reconeixement i, fins i tot, amb menor tractament teòric. Aquesta menor consideració del vector habitatge es fa palesa en la concreció pràctica de les polítiques públiques i en el volum de despesa de protecció social. I, en el cas d'Espanya (i de Catalunya), la menysvaloració assoleix els nivells més alts i preocupants, dins el conjunt de països de la UE. S'aborden tres aspectes que demostren les mancances del sistema actual i que són a la base de les dificultats que estem tenint, des de fa ja gairebé vint anys, per assegurar el dret a un habitatge digne i assequible al conjunt de la població, dificultats paradoxalment no degudes a una insuficiència d'oferta: 1) Règim de tinença de l'habitatge i desigualtat social; 2) Cost de l'habitatge i risc de pobresa i exclusió social; 3) despesa social en habitatge i cohesió".</p>	

Sessió 2: Sanitat	La component sanitària de l'Estat del Benestar: Desitjabilitat i viabilitat
	Perfil biogràfic
	<p>Vicente Ortún { http://www.econ.upf.edu/~ortun/ }</p> <p>Degà i Professor de la Facultat de Ciències Econòmiques i Empresariales de la Universitat Pompeu Fabra. Investigador principal del Centre de Recerca en Economia i Salut del que és fundador i ex-director.</p> <p>MBA ESADE (1969), MSc Purdue University (1970), estudis doctorat Salut Pública Johns Hopkins (1984-6), PhD en Economia por la UB (1990), i Visiting Scholar al Massachusetts Institute of Technology, MIT (2009).</p>
<p>Experiència empresarial i sanitària (hospitalària, autonòmica, ministerial i internacional) prèvia a l'acadèmica que arranca amb la creació de la UPF. Autor de prop de 400 treballs. Director de la col·lecció de llibres 'Economia de la Salut i Gestió Sanitària' amb 30 títols publicats.</p> <p>Ex-president de SESPAS, ex-president de AES, ex-secretari d'EUPHA i membre de mèrit de CAMFiC.</p>	
Visió sobre la sessió	
<p><u>Resum</u></p> <p>Actualització de l'article adjunt "La Reforma Sanitaria" (Papeles de Economía Española 2012) de María Callejón, catedrática Economía UB y Vicente Ortún: Es faciliten les claus de les dinàmiques de la innovació tecnològica i d'expansió de la despesa sanitària per a poder reaccionar, de forma creïble, davant la crisi a Espanya sense dualitzar la societat entre els que poden pagar i qui no. Es detallen les reformes sanitàries que permetran millorar la productivitat i consolidar l'Estat de benestar, amb referències incloses al RD 16/2012 i als experiments «A prova de fallades» dels partenariats públicoprivats. En les reformes sanitàries tenen importància equivalent el què i el com, la racionalitat tècnica i la legitimitat social.</p> <p><u>Guió</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Impacte crisi en salut i serveis sanitaris • Bretxa, greix i reassignació • Planificació, finançament selectiu i competència per comparació en qualitat amb preus regulats • Canvis estructurals i millores institucionals <p>Article: LA REFORMA SANITARIA, http://www.econ.upf.edu/~ortun/publicacions/PapelesEconEsp2012.pdf</p>	

Sessió 3: Benestar Social	Ciudadans socialment responsables i no socialment dependents
	Perfil biogràfic
	<p>Raül Ramos http://www.raulramos.cat Professor d'Economia Aplicada de la Universitat de Barcelona (UB), Investigador del Grup d'Anàlisi Quantitativa Regional (AQR-IREA) i Research Fellow del Institute for the Study of Labor (IZA). Dr. en Ciències Econòmiques i Empresariales per la Universitat de Barcelona.</p>
<p>La seva recerca recent es centra en l'anàlisi del mercat de treball tant des d'una perspectiva regional com internacional, posant especial atenció en l'impacte de la integració europea, la globalització i la immigració. Ha participat en diferents projectes nacionals i internacionals dins aquest àmbit destacant el seu assessorament a la Comissió Europea, el Parlament Europeu i l'UNESCO.</p>	
<p>Visió sobre la sessió</p>	
<p><u>Índex de continguts</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. El creixement inclusiu a l'Europa 2020 2. Com mesurar la protecció social? Evolució durant la crisi i algunes reflexions sobre els indicadors més habituals 3. La inclusió activa a Catalunya i a l'Estat Espanyol: rendes mínimes i "workfare" 4. Reptes pel futur <p><u>Resum</u></p> <p>L'Estratègia Europa 2020, aprovada el juny de 2010, presenta tres prioritats que es reforcen mútuament: creixement intel·ligent, sostenible i inclusiu, capaç d'aconseguir alts nivells d'ocupació, productivitat i cohesió social. En aquest context, la necessitat de donar resposta a l'increment de les desigualtats que s'ha produït durant la crisi econòmica ha portat a reformar alguns aspectes de l'Estat del Benestar que han accentuat encara més les diferències ja existents entre els diferents estats membres de la Unió Europea.</p> <p>A la presentació, en primer lloc, s'analitzarà des d'una perspectiva crítica l'evolució recent de diferents indicadors relacionats amb la protecció social i, a continuació, es descriuran les iniciatives més recents en l'àmbit català i espanyol per tal de promoure el que es coneix com a "inclusió activa". De fet, en l'àmbit de la Unió Europea, les polítiques contra la pobresa han patit profunds canvis en les dues últimes dècades reorientant-se cap a una combinació d'instruments orientats a garantir un mínim d'ingressos als ciutadans i d'altres que tracten de promoure la seva inserció socioeconòmica. El nostre país constitueix una anomalia dins el context de la Unió Europea, sent un dels pocs països que no compten amb un instrument general de protecció econòmica de les llars amb menys recursos. En aquest context, es valoraran diferents alternatives tenint en compte els reptes de futur.</p>	

Sessió 4: Ensenyament

Els reptes educatius del present

Perfil biogràfic

Gregorio Luri Medrano, Professor de filosofia.

És Diplomant en Magisteri, Premi Extraordinari de Llicenciatura de la Facultat de Filosofia i Ciències de l'Educació (Universitat de Barcelona). Doctor en Filosofia per la UB amb Premi Extraordinari de Doctorat.

{<http://www.edu21.cat/ca/persones/52>}

Activitat docent:

- Professor d'EGB (1977-1988)
- Professor de batxillerat (1989-2007).
- Professor del CAP (Certificat d'Aptitud Pedagògica) de Filosofia a l' ICE de la Universitat de Barcelona curs 1997-1999.
- Professor-tutor UNED Barcelona des (1996-2003)
- Professor d'Ètica i Pràctica Professional en l'Escola Superior de Disseny de Sabadell (2003-2007).

Ha publicat diversos textos de tema filosòfic. És coordinador del volum "La raó del mite" (2000), és autor entre altres textos del "procés de Sòcrates" (1998), Biografies d'un mite (2001) i "Guia per a no entendre Sòcrates" (2004).

També ha escrit **L'escola contra el món** (2008) on fa un repàs als temes polèmics de l'educació des d'una òptica crítica i optimista

{<http://campana.cat/index.php/lilibres/323>}.

«[Buscant els motius del fracàs escolar - Televisió de Catalunya](#)» entrevista a TV3 on respon a aquests interrogants.

El Café de Ocata (Entradas del blog *El Café de Ocata*). Ed. La Isla de Siltolá, col.

Álogos, 2010 {<http://www.popularlibros.com/libros/el-cafe-de-ocata/374922/978-84-937672-4-2>}. Blog personal {<http://elcafedeocata.blogspot.com.es/>}

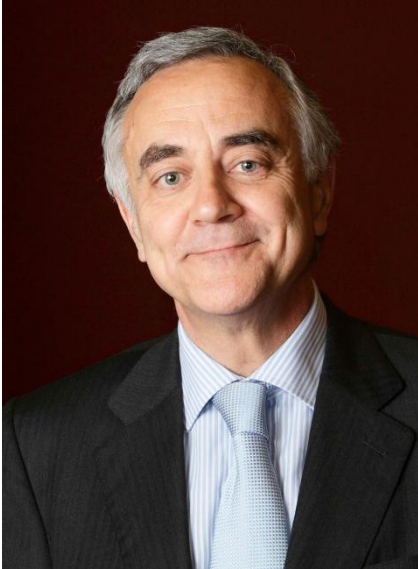
Visió sobre la sessió

Els reptes educatius del present:

- Una radiografia de la nostra educació.
- Excel·lència i reticències. Les característiques d'un sistema educatiu eficient.
- Els nostres reptes: avaluació, pràctiques reflexives, la lluita contra el fracàs i l'estímul del talent i l'excel·lència.
- Les solucions: autonomia i avaluació dels centres, formació i selecció del professorat, el paper de la inspecció...

Resum:

Quines hauríem de ser les ambicions educatives de Catalunya? La resposta adequada hauria de ser: les mateixes que aquelles regions europees amb les que volem competir. I el mateix hauríem de dir, llavors, respecte als nostres resultats educatius. Si el repte és aquest, hem de dissenyar les estratègies adequades per assolir-lo, sense rebaixar ni expectatives ni exigències.

Sessió 5: Ocupació	El camí per sortir de la crisi creant llocs de treball decents
	Perfil biogràfic
	<p>Miquel Puig, Doctor en Economia. Ha estat professor de Teoria Econòmica a la UB, directiu a la Generalitat de Catalunya, director General de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals triat per unanimitat del Parlament, director general d'una empresa d'infraestructures, consultor independent.</p> <p>Actualment dirigeix un consorci de serveis universitaris.</p> <p>Recentment ha publicat el llibre: LA SORTIDA DEL LABERINT, publicat per Edicions 62 a la col·lecció Llibres a l'Abast:</p> <p>{http://www.claret.cat/ca/lilibre/la-sortida-del-laberint}</p>
<p>Sinopsi del llibre:</p> <p>En un assaig entenedor i rigorós, l'economista Miquel Puig demostra que la crisi econòmica actual no es només fruit d'una crisi financera i d'una bombolla immobiliària, sinó que les polítiques econòmiques han estat absurdes i irresponsables durant anys. Per tal de sortir de la uvi i recuperar-nos de l'atur, cal deixar de jugar la carta equivocada de la construcció i el turisme i cal apostar per un model de creixement que es fonamenti en més indústria i millor turisme, que premiï la formació i les feines qualificades. El camí fàcil no és el que porta més lluny i si volem construir una Catalunya estable i de futur, cal tenir un model de creixement sòlid. La sortida de la crisi serà lenta, però segura, i Catalunya tindrà unes perspectives de futur immillorables.</p>	
<p>Visió sobre la sessió</p>	
<p>El nostre atur no és ni keynesià ni neoclàssic, sinó estructural, i està motivat per les inestabilitats del sector de la construcció. Aquesta inestabilitat, a la seva vegada, està generada per un model productiu que no es correspon amb la formació que donem als nostres joves. Es un error pretendre trobar la solució reformant el sistema educatiu, i és un error pretendre combatre l'atur creant llocs de treball de baixa qualificació. Crear llocs de treball qualificats exigeix potenciar la innovació industrial i un turisme selectiu.</p>	

Sessió 6: Cloenda sobre l'estat del benestar

Les noves polítiques públiques com a palanques per al creixement econòmic

Perfil biogràfic

Guillem López Casasnovas Doctor en Economia Pública per la Universitat de York (1984) i Llicenciat en Economia (Premi Extraordinari, 1978) i en Dret (1979) per la UdB. Catedràtic d'Economia de la Universitat Pompeu Fabra de la que ha estat Vicerector d'Economia i Relacions Internacionals i Degà de la Facultat de Ciències Econòmiques i Empresariales.

El 1996 creà i dirigeix fins recentment el Centre Especial de Recerca en Economia i Salut (CRES-UPF). És codirector del Master de Gestió Pública (UPF-UAB-EAPC) i del de Health Economics & Policy de la Barcelona Graduate School of Economics.

L'any 2000 rebé el premi de la Societat Catalana d'Economia i el 2001 el Joan Sardà Dexeus al millor llibre d'Economia. Ha sigut president de la International Health Economics Association (2007-13). És membre de la Reial Acadèmia de Medicina de Catalunya, Col·legiat de mèrit del Col·legi d'Economistes de Catalunya i medalla d'or del Col·legi de Metges de Balears. Des de març del 2005 és conseller de govern del Banc d'Espanya, extés fins el 2017. Té el Premi Ramon Llull del Govern Balear i (2007) el Josep Ma Llompart de l'Obra Cultural Balear (2010). És patró de la Fundació Victor Grifols i doctor honoris causa per la Universidad ISALUD (Argentina).

Visió sobre el seminari

La preocupació compartida per amples capes de la nostra ciutadania és avui la de recuperar el treball com a font de creació de riquesa col·lectiva i de benestar personal; en aquest últim supòsit, tant per la capacitat adquisitiva que permet la renda que genera com per la dignificació, en el seu cas, de la contribució social que suposa. Es tracta com a poc d'aconseguir que qui no treballa tingui l'oportunitat de fer-ho. No te sentit una economia en la que qui te treball malda per deixar de fer-ho, i augmentar la càrrega de pre-jubilacions, i qui no en te no tingui oportunitat de treballar. Mai he entès als qui mostren com a indicador de benestar social una *ratio* de despesa pública en termes de PIB elevada: no seria millor un rati baix per un PIB creixent i una despesa, posem en subsidis d'atur o per necessitat de prestacions socials, a la baixa? Ho han demanat aquells que allò prejutgen, a les famílies si l'objectiu és per ells subsidiar amb uns pocs euros la condició de parat o de treballar encara que sigui per sota de l'aspiració a una retribució considerada prou justa? No és la trampa de la pobresa, d'una societat ancorada en el subsidi, la pitjor de les prognosis?

No serà que inflar el globus de la despesa pública no és sinó un prova de captivitat de les corporacions que la governen? S'han interrogat mai de que més que les quanties de despesa convé preguntar-se com es gasta aquesta, per a què i quins resultats s'assoleixen? S'entén bé que no és la mateixa contribució al benestar la despesa corrent en serveis reactius que la de capital en infraestructures possibilitadores o en actuacions preventives?; que no suposa idèntica consciència fiscal finançar amb ingressos tributaris que en deute els serveis que beneficien a

una determinada generació?, o fer ho per impostos, taxes o preus?. Ja saben que la ciutadania viu de manera diferent, a igual despesa ordinària, que es faci efectiva ja en consum públic o ja en transferències on son les famílies les que decideixen el seu destí? I que fins i tot a igual consum públic no genera el mateix impacte en el benestar social i el creixement econòmic que es faci per la via del capítol 1 (provisió amb producció pública, sous i salaris d'empleats públics), que per al capítol 2 de compra de bens i serveis, amb provisió pública i producció concertada?

Tot això ve a compte de que els detalls importen, certament, però que sobre tot, les percepcions son decisives per a la reformulació de les polítiques de benestar; almenys per aquelles que es preocupin de l'estat de benestar dels treballadors per sobre del benestar dels treballadors de l'estat.

En aquest context i per l'objectiu de crear ocupació, tasca prioritària al meu entendre per al benestar comunitari, subsidiar el salari per sota d'un mínim pot no ser un invent malèvol contra els sindicats ni l'única mesura possible: també cal baixar els marges d'intermediació i els costos de determinats inputs com avui els energètics. A molts països avançats, són les mesures pròpies de polítiques de 'workfare', que es contraposen a les de 'welfare'. Amb aquestes últimes, es subvenciona el no treballar. Quina mala idea: condicionar l'ajut a no treballar (s'entén no d'*estranquis*). A les primeres, es subvenciona a qui treballant no arriba però a uns mínims. El treballador no hi perd retribució i el sector públic dóna els incentius adequats: a treballar, a sentir-se útils socialment i, mentre la cosa no es reactiva, a formar-se en ocupació, ni que sigui en *mini jobs*. I tot això enlloc de inventar-nos coses rares o romandre passius davant del gran drama de la desocupació. Refer la situació hauria de permetre considerar possibilitats tals com: (i) abaratir la part corresponent a la cotització social del SMI; o (ii) allà on no arribi la retribució de l'empresa, que ho complementi el subsidi públic. Com pot ser que s'accepti això i no que l'empresa pagui el salari complet? Doncs perquè no és aquest un problema de productivitat (marginal) de l'ocupat, sinó del valor del producte creat (és a dir de la producció multiplicada pel seu preu). I com que el preu de molts dels nostres productes ara no mereixen, per falta de competitivitat, la demanda dels mercats (dels de dintre per l'escassa capacitat de la demanda interna, i dels de fora pels millors competidors a l'exportació), que el salari es situï quelcom per sota del valor de la productivitat marginal de la producció, i la subvenció pública el compensi, pot no ser una mala idea. Fet amb cura, està clar, per tal que l'empresa que pugui no capitalitzi en el seu favor l'ajut.

Inscripcions dels convidats a participar:

Centre d'Estudis Econòmics i Socials (CEES)

Mireia del Pozo

Tel. **93 405 25 06**

Mail: secretaria@ceesocials.org

Lloc de celebració del Seminari:

CTESC: Diputació, 284, 1r.

Organitzen

<http://www.ceesocials.org/>

AMICS DEL PAÍS

SOCIETAT ECONÒMICA BARCELONESA
D'AMICS DEL PAÍS -1822-

<http://www.sebap.com/>